

4859 7/5 46: 1. Beh. af F. t. L. vedr. en Krigskonjunkturskat m. v. for Skatteaaret 1946—47. 4860

[Edvard Sørensen.]

skaber, og naar man gennemgaar det, faar man ogsaa det Indtryk, at det formentlig er sidste Gang, vi har Lejlighed til at drøfte det her i Tinget. Der er allerede i Aar foretaget en Aftrapning, idet den bundne Opsparing er udeladt. Man maa altsaa gaa ud fra, at det, man staar over for, er en Afvikling af den Krigstidslovgivning, som Loven er Udtryk for.

Det ærede Medlem Hr. Johs. Hansen var i Tvivl om, hvorvidt Satserne var de rigtige. Jeg ved ikke rigtig, hvad det ærede Medlem mente dermed. Hvis det ærede Medlem mente, at man ogsaa her skulde foretage en Afvikling, sætte dem længere ned, ja, saa er det jo netop et Led i Afviklingen, men hvis det var det ærede Medlems Opfattelse, at de skulde sættes højere op, er jeg i alt Fald for mit Vedkommende uenig med det ærede Medlem. Man kan ikke i en Lov som denne møde med højere Satser. Det maa man gøre i den almindelige Lovgivning, hvis det er nødvendigt, men ikke i en krigsbestemt Lovgivning.

Ud over dette vil jeg gerne fremsætte nogle Bemærkninger angaaende Lovforslagets § 5, hvori der staar: „Den paalignede Krigskonjunkturskat bortfalder eller ned sættes, saafremt den skattepligtige indgiver Begæring herom til Skattedepartementet og godtgør, at hans Merindtægt helt eller delvis skyldes Forhold, der ikke staar i Forbindelse med Krigskonjunkturerne eller andre Forhold.“ Denne Bestemmelse har foranlediget Indsendelsen af en Række Klager. Materialet har været saa stort, at Afgørelserne har trukket ud; normalt har det været et Aar, enkelte Afgørelser har været mellem 1 og, jeg har hørt Eksempler paa op til 3 Aar. En Del af disse Sager er afgjort paa den Maade, at Indtægterne ikke skulde beskattes efter denne Lov. Disse Afgørelser er faldet Aar efter Aar, og nu har man i Skatteraadskredse hævdet — man gjorde det for Resten allerede i Fjor, da der ingen Rigsdag var —, at det var urimeligt, man Aar efter Aar udførte det Arbejde at sætte disse Mennesker i Skat, søge det Materiale frem, der skal bruges — saa vidt jeg ved, er det 10 Aars Selvangivelser, der skal findes frem —, indsende Sagen til Skattedepartementet, faa den tilbage til Erklæring,

indsende den paa ny og saa; naar der er gaaet et Aar, kan man faa *det* at vide, man var klar over i Forvejen, at Sagen vil blive afgjort, som den blev afgjort Aaret før. Man beder indstændigt om at faa Forholdet ændret derhen, at man under Bestemmelserne i § 4 faar en Bestemmelse om, at man er fri for paa ny at ansætte de Skatteydere, for hvis Vedkommende det efter Klage en eller flere Gange er godtgjort, at deres Indtægter ikke skal beskattes efter denne Lov. Jeg vil paa mit Partis Vegne meget henstille til Finansministeren at tage en saadan Ændring under Overvejelse, saa man kunde faa den gennemført, naar Lovforslaget kommer tilbage fra den Udvalgsbehandling, som det ærede Medlem Hr. Johs. Hansen bebudede. Hvis man gennemfører en saadan Ændring, vil det være en Lettelse for de Skatteydere, det drejer sig om, og det vil være en betydelig Lettelse for Skatteraadene, som i Forvejen er meget haardt belastet, ikke mindst paa Baggrund af Formueopgørelsen af 23. Juli i Fjor.

I Haab om, at denne Ændring vil blive gennemført, vil jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Victor Larsen: Loven om Krigskonjunkturskat og bunden Opsparing har jo været gældende i de sidste tre Aar. Dette, at man nu foreslaar Loven fornyet paa den Maade, at den bundne Opsparing falder væk, kan vi fra vort Partis Side i høj Grad give vor Tilslutning. Vi er klar over, at den bundne Opsparing har været overordentlig upopulær gennem Aarene, maaske i og for sig mere, end den burde have været, men de Bemærkninger, som den højtærede Finansminister kom med ved Lovforslagets Fremsættelse, gaaende ud paa, at der efterhaanden ikke var den Nødvendighed for den bundne Opsparing som tidligere, at det ikke var nødvendigt, at man bandt flere og flere Penge, udvidede dette Omraade, kan vi for vort Vedkommende godt give vor Tilslutning.

Hvad angaar selve Krigskonjunkturskatten, har man fra visse Erhvervs Side, ikke mindst fra Landbrugets, været ked af de Sammenligningsaar, der har været brugt, og man kan vel ogsaa gøre den Indvending, at efterhaanden, som man fjerner sig fra